

WARDER RANT.

den 10 JANUARY.

(Bij deze COURANT, wordt een Byvoegsel GRATIS uitgegeven.)

ROME, den 11 Dember.

De betrekkingen van onshof met Oostenrijk, schijnen iets te verflaauwen. De Oostenrijksche gezant is op de jongste bijeenkomst bij den kardinaal secretaris van staat niet verschenen.

BERLYN, den 28 December.

Zijne Majesteit de Koning van Pruisen heeft aan den heer professor Bruggmans, de orde van den Rooden Adelaar van de derde klasse, en aan de heerendocoren Scheidter en Heidenreich, benevens de opperchirurgins Mees en Luth, het algemeene eereceken van de eerste klasse, en aan den kanten-fabrikant Trogaux en den opper-chirurgin L guime, dat van de tweede klasse geschonken, ter beloning van hunne aan de Pruisische gekwetsten bewezen diensten.

PARYS, den 30 December.

Heden ochtend zijn de generaalf van de nationale garde van Parys, de generaalf van de eerste militaire divisie, die der veteranen, die van het korps brandspuitgasten, en die van het korps koninklijke gendarmerie, tot de eer toegelaten, van hunne hulde aan Z. M. bij het eindigen der mis aan te bieden.

De hertogin van Angoulême heeft vervolgens de hulde van dezelfde generaalf-staven en van de officieren der nationale garde ontvangen; en ziende, dat de verschillende korps spoed maakten bij het defileren voor haar, ten einde H. K. H. niet te vermoedigen, zeide die beminnelijke Prinses: „Men wordt niet moede van de genen te zien, die ons toegedaan zijn.”

Toen daarna de officieren van de nationale garde aan Monsieur wierden voorgesteld, plaatste hij zich in hun midden, hun met eene onbegrijpelijke goedheid zeggende: „Mijne Heeren, komt mij nog wat nader, op dat ik u al het vermaak betuige, welk ik smaak van u weer te zien, nu is het een weerzien voor altoos.”

De kreten van leve de Koning! leve Madame! leve Monsieur! hebben door alle de zalen van het paleis der Tuilerien weergalmd.

Heden is het regiment jagers te paard van de koninklijke garde te Parys aangekomen. De hertog de Berry, marscheerde aan het hoofd van hetzelfde. Op het plein du Carrousel gekomen, hield het daar eenigen tijd halt. Vervolgens over de kaai defilerende, verscheen de Koning aan een der vensters van het paviljoen de Flore, en toen het vaandel van het regiment voor Z. M. voorbijging, riep hij den soldaten deze woorden toe: „Goeden dag, mijne vrienden; ik ben blijde van u te zien.” En op het vaandel wijzende, voegde hij er bij: „Dat Daar, zult gij onbevlekt bewaren, daar ben ik zeker van.” De troepen hebben herhaalde keeren de kreten van leve de Koning! doen hooren.

Dezen morgen zijn ook een eskadron artillerie te paard en een bataillon artillerie te voet van de koninklijke garde, in Parys binnen getrokken; deze troepen, die van Vincennes kwamen, zijn in de militaire schoolgecaserneerd en moeten morgen in het veld van Mars, in oogenschouw genomen worden.

Heden zijn de kamer der pairs en die der afgevaardigden vergaderd, om elk eene commissie van 25 leden te benoemen, ten einde zich op morgen tot den Koning te begeven, en Z. M., bij gelegenheid van het Nieuwe Jaar, de hulde en wenschen der kamers aan te bieden. In de kamer der afgevaardigden is bij die gelegenheid tevens besloten, dat elk harer bureaux drie leden verkiezen zal, om eene centrale commissie te vormen; dat deze centrale commissie zich in afzonderlijke commissien zal splitsen, die elk met het onderzoek van een gedeelte van het budget belast zullen zijn; dat deze afzonderlijke commissien wederom hun rapport in de centrale commissie doen zullen, en dat eindelijk de centrale commissie uit haar midden een lid verkiezen zal, om het algemeen rapport over het budget in de kamer der afgevaardigden uit te brengen.

Onder de tabellen, die bij het budget zijn overgelegd, is eene berekening van hetgeen de amortisatie-kas, die thans onder anderen met een jaarlijksch inkomen van 14 millioen gedoreerd is, alleen met die 14 millioen, in twintig jaren tijds, van onze gevestigde schuld zal kunnen amortiseren; en volgens die berekening, zelfs gesteld, dat de inkoop door den cours van 80 pCt. gedaan worden, zal, ten einde van twintig jaren, de amortisatie-kas in het bezit zijn van 33,065,948 franken rente, en dus met het een-en-twintigste jaar over de 47 millioen tot verdere amortisatie kunnen gebruiken, indien men dan begreep, om haar voort te laten werken tot geheele amortisatie van onze publieke schuld.

De luitenant-generaal d'Assel, voormaals chef van eene divisie van het ministerie van oorlog, en schoonbroeder van onzen minister van oorlog, den hertog de Felire, is tot kommandant van Straatsburg benoemd.

Van den 31sten.

De groote deputatien van de beide kamers, gelast

om den Koning bij gelegenheid van de vernieuwing des jaars de hulde der twee lichamen aan te bieden, zijn heden bij Z. M. in de troonzaal binnen geleid. Bijzonder opmerkelijk was de toespraak van den voorzitter van de kamer der afgevaardigden. Zij bestond in deze weinige maar veel berekenende woorden:

„Sire, Uwe getrouwe onderdanen van de kamer der afgevaardigden wenschen en bereiden U een gelukkiger jaar.”

De Koning heeft geantwoord:

„Ik ontving altoos met vermaak de verzekering der gevoelens van de kamer der afgevaardigden. Gij spreekt van mij een gelukkiger jaar te bereiden; dat, welk gaat beginnen, zal zich openen door eene zeer gewichtige discussie. Ik heb U mijne intentien door mijne minsters doen weren; ik vertrouwt met een volmaakt vertrouwen op de verknochtheid en den ijver van de kamer der afgevaardigden om den dierbaarsten mijner wenschen te vervullen, dien van de rust van Frankrijk te verzekeren.”

Eintelijk is Fouché, sedert eenigen tijd Fransch ambassadeur te Dresden, als zoodanig terug geroepen, en hem is tevens, naar men verneemt, verboden, om ooit wederom den voet op Franschen bodem te zetten.

's GRAVENHAGE, den 4 Januarij.

Zitting van de Tweede Kamer van heden. De vraag betreffende de redactie van den notulen der Vergadering is in deze zitting beslist geworden. Moet het proces-verbaal deswegens opgemaakt, de gevoelens, door de onderscheidene leden uitgebragt, bevatten? Zulks is in het breede toestemmend beoogd door den heer Pijcke uit Oost-Vlaanderen, welke meende dat de provinciale Staten daar door de gedeputeerden zouden leren kennen en waarden; doch bestreden door den heer Gendebien uit Henegouwen, welke meende dat de Vergaderingen der kamer in het openbaar gehouden wordende, elk toehoorder de gevoelens der leden konden leren kennen en dat uit dien hoofde de notulen de geschiedenis der beraadslagingen niet behoefden te bevatten. De heeren Dotrengé en Busch spraken in den zin van den heer Pijcke en de heer Sneek van Loosen in dien van den heer Gendebien en bij appel nominaal bleek het dat het gevoel der laatstgenoemde met 64 tegen 23 stemmen de overhand had. De heer Reijphins uit West-Vlaanderen voorgesteld hebbende de vraag: „Kan het proces verbaal der zittingen de onderscheidene uitgebragte gevoelens, ten minsten hoofdzakelijk, bevatten, ingeval de voorzitter de kamer geraadpleegd hebbende, dit noodig vindt?” werd deze vraag bij appel nominaal met 52 tegen 35 stemmen mede met Neen beantwoord.

Van den 5den.

Zitting van de Tweede Kamer van heden. Is gelezen het rapport der centrale sectie, over het op den 29sten december II, ter dezervergadering door den Koning ingezonden ontwerp van wet, houdende eenige bepalingen opzigtelijk de p emien ter aanmoediging der vaart op Goenland en de Straat Davids; beschouwing de centrale sectie deze voordragt als een nieuw bewijs van de zorg van Z. M. voor het geluk en den welvaart zijner onderdanen; adviserende dus tot het aannemen derzelfde. Waarop de voorz. concept-wet, bij appel nominaal, met eenparige stemmen is goedgekeurd.

De commissie van 7 leden, benoemd om te onderzoeken of de ingezetenen van het koninkrijk het regt of de bevoegdheid hebben, zich met petitien aan de Staten-Generaal te adresseren, heeft, bij monde van den heer Gendebien een vrij ampelen gemotiveerd rapport, in het Fransch uitgebragt, verklarende dat de leden der commissie eenstemmig begrepen hebben dat het voorz. regt en bevoegdheid aan de ingezetenen van het koninkrijk is competerende. — Op voorstel van den president is goedgevonden het gemelde rapport te laten vertalen, te doen drukken en aan de leden te distribueren; zullende vervolgens den dag worden bepaald wanneer hetzelfde in deliberatie zal worden gebragt.

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het, volgens een voorstel, op den 27sten september II., door de Staten-Generaal aan Ons gedaan, der natie aangenaam zoude zijn, dat een openlijk bewijs van goedkeuring en dankbaarheid aan Onzen beminden Zoon den Prinse van Oranje gegeven wierd, wegens de hardnekkige verdediging van den post bij Quatre-Bris, op den 16den juni 1815, en het lofw aardig aandeel door hem genomen aan den onsterfelijken slag bij Waterloo;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. In Onze residentie-stad Brussel zal, ten koste der publieke schatkist, een paleis worden aangekocht en behoorlijk gemeubileerd, en zal hetzelfde vervolgens aan Onzen beminden Zoon den Prinse van Oranje, als een bewijs der nationale achting en erkentelijkheid, in vrijen en vollen eigendom worden overgedragen.

2. Ten zelfden einde zal hem in vollen eigendom worden afgestaan het in het bosch van Soignies gelegen domein, bekend onder den naam van het Park van ter Vueren, op eene behoorlijke wijze en zelfs des noods met eenige dominiële grondstukken vergroot, en nadat (Het vervolg op de kans dezer bladzijde)

No. 5
Voor de stad Franeker. — Tot Raden: De heeren Jelle Banga, Ludolf Reinier Wentholt, Mercurius Gerrit de Boer, Reinier Fontein, Eise Fisinga, Hessel Risselada, Everwinus Wassenberg, Jan Peerdemans, Pieter Sijstra, Isaac de Swart. En uit de zelve tot Burgemeesteren: De heeren Jelle Banga, Ludolf Reinier Wentholt, Mercurius Gerrit de Boer. Voor de Stad Sneek. — Tot Raden: De heeren Willem Olivier, Isaac Vink, Berend Alving, Hieronimus Beck, Tjalling Gonsgriff, Antonius Anastasius Jorritsma, Jan Haga, Jan Kienstra, Coenraad van Gent, Rinnert van Gisten, Wijbe Stevens Bleeker, Petrus H. Bloemen. En uit de zelve tot Burgemeesteren: De heeren Willem Olivier, Isaac Vink, Berend Alving. Voor de Stad Dokkum. — Tot Raden: De heeren Oege Goslings, Alle Franse Klaver, Houtze van Assen, Jan Pieters Land, IJaso Fockema, Jacob (Het vervolg op bladzijde twee.)

den, de reglementen van bestuur voor de onderscheidene steden der provincien Noord-Brabant, Gelderland, Holland, Zeeland, Utrecht, Vriesland, Overussel, Groningen en Drenthe; zinde voorts door Hoogdsenzelven, overeenkomstig den inhoud der reglementen en het is te der additionele artikelen van de Grondwet, successievelijk tot lezen van die regeringen benoemd, om alle gelijktydig (den 10den Januarij), te worden geïnstalleerd. IN DE PROVINCIE VRIESLAND. Voor de stad Leeuwarden. (Zie Leeuwarder Courant no 3, 5den Januarij.) Voor de stad Bolsward. — Tot Raden: De heere Johannes Haisma, Tomas Hoeksma, Petrus de Kok, Livius Regnerus Fockens, Frans Romkes, Albert Aibarda, Pieter Jekles, Johannes Teijens, Douwe Groustra, Taake Joutstra. En uit de zelve tot Burgemeesteren: De heeren Johannes Haisma, Thomas Hoeksma, Petrus de Kok.

daarbij belanghebbenden, dat aan de Ontvangers-Generaal en particulier, zoo ook aan de Ontvangers der directe belastingen, is verboden, om eenigen handel te drijven in receptissen, voortgesproten uit de oorlogsbelasting, gearresteerd bij de wet, van den 10den november 1815, en even zeer om zich te belasten met de zorg, om voor de belastingsschuldigen de aanslagen te betalen of den toegestanen afkoop te bewerkstelligen, en dat, dienvoigens, alle zoodanige schikkingen, als, met dit oogmerk, reeds tusschen de voorschreven Ontvangers en de belastingsschuldigen mogten zijn aangegaan, behooeren aangemerkt te worden, als geen gevolg te kunnen hebben. 's Gravenhage, den 4den Januarij 1816. SIX VAN OTERLEEK.

in hetzelfde, mede ten koste van het Rijk, een Jagthuis zal zijn opgerigt. 3. De overdragt van het Park van ter Vueren, met deszelfs aanhoorigheden, en van het te Brussel aan te koopden Paleis, zal vrij zijn van alle regten van registratie. Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad en in het officieel Dagblad zal worden geinsereerd. Lasten wijders en bevelen de ministeriele departementen en autoriteiten, wien zulks aangaat, aan de executie van het tegenwoordig besluit de hand te houden. Gedaan in 's Gravenhage, den 27sten december des jaars 1815, het derde van Onze regering. (Gesteekend.) W I L L E M. Van wegen den Koning, (Gesteekend,) A. R. F A L C K. De Minister van Financien brengt ter kennis van alle

LEEUWARDEN, den 9 Januarij. Door Z. M. zijn successievelijk gearresteerd gewor-

VERVOLG en SLOT der Aanspraak van Z. Exc. den Minister van Financien, bij de overlegging van het Budget.

(Zie ons vorig Bijvoegsel van Maandag den 8sten Januarij.)

Deze bepaling is noodzakelijk voortgekomen ter verzekering van de rigtige opbrengst der grondbelasting, en tot wering der praktijken, door kwalijkgezinde belastingsschuldigen, niet zonder vrucht, bij de hand genomen, om zich aan het effect der vervolgingen, overeenkomstig de in vigeur zijnde wetten, tegen hen geentameerd wordende, te onttrekken; zij staat in overeenkomst met het principe, dienaangaande reeds vastgesteld bij artikel 24 der wet van den 17den november 1815, terwijl de bijvoeging, in het voornoemde 9de artikel geïnsereerd, dat hetzelfde legaal verband niet langer stand grijpt dan gedurende het jaar, waarover de belasting loopt, en het eerstvolgende, niet alleen strekt ter bevordering van het spoedig innen van het verschuldigde, maar ook in het belang van den grondeigenaar nuttig is.

De tien volgende artikelen regelen de contingenten, benevens den voet en de wijze van heffing der personele en mobiliere belastingen, mitsgaders van het regt op de deuren en vensters, over den jare 1816.

De bepalingen, welke in de voorschrevene artikelen voorkomen, weinig verschil opleverende met die ten opzichte van de heffing der grondbelasting, in de vorige artikelen vastgesteld, zal het genoegzaam zijn, U Ed. Mog. hieromtrent te zeggen, dat de contingenten der verschillende provincien in de evengemelde belastingen, met uitzondering van die veranderingen, welke een natuurlijk gevolg zijn van vermeerdering of vermindering van territoir, door sommige der gewesten verkregen of geleden, dezelfde zijn gebleven, als die van den jare 1815.

Het 20ste artikel der wet bepaalt, dat, in den jare 1816, over de geheele uitgetrektheid van het Rijk zullen worden geheven de belastingen op de dienstboden en paarden, en zulks naar de onlangs voor de Noordelijke provincien gearresteerde wetten van den 10den februarij 1815, no. 47 en 48, edoch naar nieuw vervaardigde, en, bij deze wet, sub no. 2 en 3, gevoegde tarieven. Bij de beschouwing dier tarieven en het vergelijken daarvan met die, welke in de evengemelde wetten gevonden worden, zal het de aandacht van U Ed. Mog. niet ontgaan, hoe aanzienlijk de reductie is, welke, met betrekking tot deze beide belastingen, wordt voorgedragen, daar toch dezelve, in sommige gevallen 20, in andere 25, en in enkele 33, ja zelfs 40 procenten minder bedragen, dan die, waarnaar de voorschrevene middelen over het jaar 1815 zijn geheven geworden.

De bewoners der Noordelijke provincien, welke thans deze beide belastingen gewillig dragen, op den voet bij gezegde ordonnantien bepaald, zullen buiten twiifel met genoegen ontwaren die verminderingen, welke in het bijzonder worden voorgesteld, ten einde aldus de introductien dezer beide, in de Zuidelijke provincien thans niet bestaande belastingen, te verzachten, en ik vermeen hieromtrent gerustelijk te mogen zeggen, dat dezelve middelen, na de verligting, door de nieuwe tarieven gegeven, geene reden van klagten kunnen vermaak, dienende welke, uit verkiezing en tot door de gemelde verligting, als door de moedwilligheid, welke de ordonnantien zelve aan de hand geven, ook voor die gene, welke, uit noodzakelijkheid tot voortzetting van hunnen landbouw, fabrieken of andere kostwinningen, een meerder getal dienstboden of paarden moeten houden, en dus veelal, naar die proportien, ook ruimer middelen van bestaan hebben, die last niet te drukkende kan geacht worden, en dat, wanneer de Zuidelijke provincien daarvan zouden blijven ontheven, ook in de Noordelijke provincien, alwaar bovendien voor als nog provisioneel het transport te water bezwaard blijft met een last, water-, plazier- en passagegeld, die middelen zouden behooren te cesserren, waardoor een verlies, op drie en twintig tonnen gouds berekend, voor de scharkist zoude te weeg gebragt worden, het welk ik op geene andere wijze weet aan te vullen.

Het 21ste artikel houdt in, dat in al de provincien een regt van patent zal worden geheven: eene soort van belasting, tot heden, zoo wel in de Zuidelijke als in de Noordelijke gedeelten des Rijks, in gebruik.

De wet van den 9den maart 1815, waarnaar dit regt in de Noordelijke provincien geheven wordt, is door deskundigen geacht veel geschikter, ook voor de zeden en gewoonten der Zuidelijke provincien, te zijn, dan de Fransche wet van den 1sten brumaire des 7de jaars, bijna alleen en bij uitsluiting op de zeden en gewoonten van Parys geschoeid.

De ondervinding heeft echter, in den loop van dit jaar, geleerd, dat sommige tarieven, in de ordonnantie van den 9den maart 1815 voorkomende, te hoog waren gesteld, en dat het nuttig zoude zijn, omden vrijdom aan deze en gene personen, bij artikel 9 der voorgeselde wet toegekend, eenigermate uit te strekken.

De voorgedragene modificatien zullen hierin voorzien. De 8ste klasse van patentschuldigen bestond uit lieden van het geringste soort, handwerkslieden en daglooners; hoe gering de belasting voor deze klasse van menschen ook ware, bezwaarde dezelve deze arbeidzame, doch min gegoede leden der maatschappij.

De concept-wet stelt dienvolgens vrij allen, die in de 8ste klasse begrepen waren. Die vrijdom wordt verder uitgestrekt tot de postmeesters der paardenposten, als zoodanig fungerende, tot de kunstenaars, wier talenten voortaan vrij en onbelemmerd zullen kunnen werken, en al de personen aan den kerkdienst verknocht, de krankbezoekers en catechizeermeesters.

De associatien en kompanieschappen, in art. 28 der voorgeselde wet van den 9den maart 1815, opgenoemd, hebben veelal, in de laatste ongelukkige tijden, aanmerkelijke verliezen geleden; het regt van het patent wordt voor dezelve daarom tot op de helft vermindert.

De welvaart van fabrieken en trafieken houdt, niet minder dan de bloei van den koophandel, de zorg van Zijne Majesteit bezig. De tarieven, waarnaar dezelve zullen worden belast, zijn daarom zo ten honderd minder gesteld, dan in de vorige wet; bij sommigen is de vermindering nog grooter. Ook hierin is hoofdzakelijk het belang der Zuidelijke gedeelten van het Rijk geraadpleegd, welke met regt roem kunnen dragen op hunne schone gestichten van nijverheid.

Het lid c van artikel 21 der tegenwoordige wet is betrekkelijk tot de patenten der winkeliers, en eene alteratie op art. 30 der ordonnantie van den 9den maart 1815.

De ondervinding heeft geleerd, hoe drukkend dat het 30ste artikel was, vooral voor kleine winkeliers ten platten lande, welke, hoe gering hun debiet ook ware, dikwijls 3 of 4 verschillende patentregten moesten dragen, om dat de goederen, bij hun verkocht

wordende, in even zoo vele onderscheidene begrootingen waren opgenoemd.

De industrie werd daardoor tegengewerkt en beperkt, en velen, welke wel zouden gewenscht hebben ook meer belast te waren, zoo als tabak of buitenlandsche goederen, te verkoopen, werden daarvan te rug gehouden door de vrees, dat de winsten in zulk eenen nieuwen tak van winkelnring niet genoegzaam zouden zijn, om het patentregt, daarop gesteld, te voldoen.

De tegenwoordige wet heeft in deze zwaarigheden voorzien, en, door eene berekende verhooging van het reëel debiet in sommige waren, ter bereiking van de belasting, den geest der wet van den 9den maart 1815, behoudende, bepaald, dat het patent zoude worden geregeld naar het gezamenlijk debiet in alle mogelijke waren, in een' en dezelfde winkels verkocht wordende, en zulks volgens een nieuw en marig tarief.

Indien dit tarief voor de kleine winkeliers, alleen in inlandsche waren van de 1de begrooting of het 1ste soort doende, en beneden de f 1000 'sjaars debiterende, eenigzins zwaarder drukt, dan het tarief van den 9den maart 1815, zoo wordt deze geringe verhooging rijkelijk opgewogen door de faculteit, aan gezegde winkeliers gegeven, om ook andere waren te debiteren, zonder dadelijk een nieuw patentregt verschuldigd te zijn. Vele dier lieden verlangen naar deze vrijheid, en zullen ongetwijfeld daarvan gebruik maken. Het belang van de scharkist gedoopte echter niet, bij zulk een aanmerkelijk verlies voor dezelve, als uit de combinatien van de debieten der winkeliers in het patentregt zal voortspruiten, deze laatstgenoemde met minder dan f 1-10 te belasten.

In de laatste tijden zijn aanmerkelijke veranderingen in de welvaart der steden vorgevallen; zij, die eertijds door den koophandel bloeiden, kwiïnen thans; vele takken zijn verlegd, en het tegenwoordig jaar heeft ons andere plaatsen doen kennen, welke aanvankelijk her best vooruitzigt opleverden. Het was daarom noodig de rangschikking der steden in de Noordelijke provincien voor het patentregt, naar klassen berekend wordende, op nieuw te regelen, vooral bij gelegenheid, dat die van de Zuidelijke provincien hunne plaats daar tusschen moet aangewezen worden.

De bevolking van al de steden en plaatsen des Rijks onderling, de vergelijking van de opbrengst der patenten, volgens de wet van den 9den maart 1815, in de steden der Noordelijke provincien met elkander, en van het rendement van hetzelfde middel in den jare 1813 geheven, volgens de basis, opgegeven bij de Fransche wetten in de Zuidelijke en Noordelijke provincien, hebben de grondslagen opgeleverd van de rangschikking der steden, welke aan U Ed. Mog. thans wordt aangeboden.

De tarieven voor ieder der acht klassen in de zeven rangen van steden en plaatsen hebben alle die verminderingen ondergaan, welke 's Rijks behoeften, en de betrekking van dit middel tot den algemeenen schakel van belastingen maar eenigzins toelieten.

Hetzelfde principe van verzachting, is ook, ten aanzien van eenige verdere artikelen, aangewezen bij de tarieven, welke in den staat no. 4 vermeld zijn, geobserveerd geworden.

De inhoud der volgende 22 en 23ste artikelen voor-

De provisionele bepalingen, welke, in artikel 24, wegens het regt van registratie, zegel en hypotheek, worden voorgedragen, spruiten voort uit den tegenwoordigen toestand onzer algemeene administratie; de daarbij voorkomende reductie der verhooging van het handel-zegel in de Noordelijke provincien is billijk en noodzakelijk; zij wordt geboden door de geheele rendentie der wet, om den bewoner der Zuidelijke en die der Noordelijke provincien gelijk te stellen, zoodra mogelijk. De vrijstelling omtrent de akten van beleening op effecten, koopmanschappen of andere roerende goederen rust hierop, dat de formaliteit der registratie schadelijk is voor het crediet der commercieënde ingezetenen, als openbaar makende handelingen, welke uit derzelver natuur geheimhouding vereischen, en dat door deze ontheffing ook eenige vermindering in den opbrengst der registratie wordt veroorzaakt, daar het gebruik onder de kooplieden, in plaats der akten van beleening, gesimuleerde contracten van koop en verkoop heeft ingevoerd, door welker middel dit regt ontgaan wordt.

Het 25ste artikel brengt mede, dat, aanvankelijk met den jare 1817, of wel gelijktijdig met de invoering der nieuwe te arresteren wetboeken voor dit Koninkrijk, de belasting van het regt van registratie, zegel en hypotheek, door algemeene belastingen, en door een nieuw hypothecair systema zullen worden vervangen.

De nuttigheid en noodzakelijkheid van dit artikel wordt door den aard der zaak zelve betoogd.

De 26 en 27ste artikelen houden zeer belangrijke verordeningen in.

Voor zoo verre daarbij wordt gestatueerd, dat alle de indirecte belastingen, tol en convooi-regten, welke thans, zoo wel in de Noordelijke als in de Zuidelijke provincien, geheven worden, zullen blijven voortduren tot dat daaromtrent anders zal zijn voorzien, zal het mij vrijstaan die verordening te beschouwen als een door het gezond verstand alleen aangewezen gevolg van het onmogelijke, om anderszins de uitgaven van het Rijk te blijven bestrijden, wanneer men zulke aanzienlijke bronnen van inkomst eensklaps liet stilstaan. Maar ten aanzien van de daarbij tevens voorkomende bepalingen, dat, op den 1sten juni 1816, een algemeen systema van indirecte belastingen en van tol- en convooi-regten voor het Koninkrijk der Nederlanden zal worden ingevoerd, zouden meerdere bedenkingen kunnen gemaakt worden, niet tegen het daarstellen van zoodanige algemeene belastingen en regten, want die daarstelling is, gelijk ik reeds in den aanvang van deze mijne aanspraak zeide, eene onbetwistbare zaak geworden, maar tegen het bepalen van het tijdstip, waarop de invoering derzelven zal plaats hebben; en hieromtrent zij het mij geoorloofd nog te zeggen, dat, hoezeer reeds, zoo wel bij den Raad van State, als bij eene door Z. M. ad hoc benoemde speciale commissie, hierover deliberatien ahangig zijn, het niet mogelijk is geweest, voor als nog, alle die nasporingen te doen, alle die inlichtingen te erlingen, welke gebiedend gevorderd worden, om, met grondige kennis van zaken, te oordeelen over een object, waarbij zoo vele verschillende belangen, bezwaren en klagten moeten in aanmerking komen; dat Zijne Majesteit, aldus in de onmogelijkheid gebragt, om reeds met 10. Januarij aanstaande, te zorgen, dat alle deszelfs onderdanen dadelijk geraken in het genot der regten, welke de Grondwet hun toekent, echter vermeend heeft, hun de zekerheid te moeten geven, dat de gemeenmaking van lasten en het weg-

Art. 1. De uittentelijke termijn voor den afkoop der oorlogsbelasting, bij art. 17 der wet van den 17den november 1815, bepaald op den 15den Januarij des jaars 1816, wordt in diervoore vermindert, dat aan de belastingsschuldigen wordt vrijgelaten, om de hun onopgelegde belasting, bij wijze van afkoop, te kwijten, binnen den tijd van 15 dagen na den dag, weke door het Gemeentebestuur van de plaats hunner inwoning is, of zal worden bepaald, als het tijdstip, op hetwelk de voorschrevene receptissen, op de daartoe door hetzelfde afdeling te wijzende plaats, moeten worden afgehaald.

Art. 2. Diegene, welke van dezen afkoop geen gebruik verkijzen te maken, zijn gehouden, om, behalve het verschuldigde over de maand Januarij, in den loop der maand Februarij, de reeds vroeger vervallen termijnen te betalen. 3. Onze Minister van Financien is belast met de executie van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geïnsereerd. Gegeven in 's Gravenhage, den 4den Januarij des jaars 1816, het de de van Onze regering.

De Minister van Financien, SIX VAN OTERLEEK. (Geteekend.)

Wij WILLEM, bij de gracie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Heertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

In aanmerking nemende, dat de receptissen, spruitende uit de oorlogsbelasting, bij voorschreven wet vastgesteld, nog niet allen in gereedheid zijn kunnen worden gebragt, en alzoo de belastingsschuldigen niet in tijds in de gereedheid gesteld zijn om gebruik te maken van het faacet, hetwelk aan dezelve bij de tweede § van voorschreven artikel is toegekend;

Geheerd de voordragt van Onzen Minister van Financien;

ne deliberatien aanteeling zouden kunnen geven.

Aldus, Ed. Mogende Heeren, vindt deze Kamer zich op nieuw geroepen tot allereerstigste beraadslagingen. Onze geëerbiedigde Koning verwacht daarvan, met volkomen fiducia op u lieder verlicht oordeel en verknochtheid aan zijnen persoon en aan het vaderland, de beste resuïtaten ten algemeenen nutte. Eindelijk heeft Zijne Majesteit mij gelast te zeggen, dat Hoogstdezelve, weik gevoel hij ook moge hebben van de zware taak, die op zijne schouderen rust, geenszins wanhoopt, om, met Gods vreden zegen, en te wijl de herstelde algemeene vrede blijde vooruitzichten aan onze gastvrije, handeldrijvende, nijvere en brae natie opent, door onvermoeiden arbeid van zijne zijde en vertrouwende op medewerking van de uwe, te gaken tot het geliefkoosd doelwit van alle zijner dadachten en pogingen, dat van, onder Zijne regering de sporen van vroeger ellende allengskens verdwenen en eenieder Zijner onderdanen, door wijze wetten eene krachtige uitvoerende magt, in het geruct geo-

nemen van het onderscheid, hetwelk te dien opzichte bestaat, niet langer zoude worden uitgesteld, dan een behoorlijk onderzoek van, en raadpleging over de nieuw in te voeren stelsels noodwendig vorderen; terwijl eindelijk, wat het reeds bij deze wet daarstellen van enige verdere bepalingen omtrent den aard en de hoogte der belastingen en regten, waaruit deze nieuw stelsels zullen bestaan, aangaat, zulks Zijne Majesteit ontfijdig is voorgekomen, niet alleen om dat zulks aanleiding zoude kunnen geven tot discussien, welke van te langen adem zouden kunnen worden, om niet, door het vertragen van het arresteren der onderhavige wet, onder anderen, te prejudicieren het belang der contribuable in de directe belastingen, hetwelk verdr, dat de te vervaardige quohieren hunner aanslaggen in tijds gereed gemaakt kunnen worden, maar ook vooral, om dat de marerie te gewigtig is, dan dat van Zijne Majesteit eene voordragt ten halve gedaan in dezen verwaacht zoude kunnen worden, ofte van U Ed. Mog. geveerd, om zich ter dezer zake uit te laten.

